

ZBIGNIEW HERBERT

Pihenőhely

*A kisvárosban megálltunk Házigazdánk
usztalt hozatott a kertbe az első csillag
kigyúlt és elhamvadt kenyeret törtünk
tücsök hallatszott az esti labodák közt
sírás de gyermeksírás emberrovarok
szorgoskodása zsiros illata a földnek
akik a falnak háttal ültek
látták a — most épp lila — akasztófadombot
a kivégzés buja zöldjét a falon*

*sokat ettünk
mint mindig ha senki sem fizet*

Favágó

*Reggel erdőre megy a favágó, nyomában hatalmas
tölgyajtók csapódnak. Iszonyat markolja a fák zöld
haját. Hallatszik az ágak kiáltása és fojtott nyö-
szörgése a rönknek.*

*De a favágó nem éri be a fákkal. A napot üldö-
zi. Erdők szélén sújt rá. Este a láthatáron szétha-
sitott tőke világít. Fölötte hülő fejsze.*

Óra

*Látszólag ez a molnár nyugodt arca, s mint az al-
ma telt és fénylő. Csak egyetlen sötét hajszál keresz-
tezi. Nézzünk a belsejébe: rovarfészek, lüktető hangya-
vár. Ez vezetne hát az öröklétbe.*

(Kovács István fordításai)

Zbigniew Herbert 1924-ben született, Lembergben. Krakkóban és Torunban végezte tanulmányait. Nemzedékének egyik legkiemelkedőbb képviselője. *Struna swiatla* (A fény húrja) című első kötete 1956-ban jelent meg. A költészet mellett színpadi művek, rádiójátékok írásával és esszéivel foglalkozik. Összegyűjtött verseinek kötete az elmúlt esztendőben jelent meg.

STANISŁAW GROCHOWIAK

Koléda

*Csak másznak — mondanád — vonszologva lassan,
Némelyek olajjal szemig befröcskölve,
Mások hüvelykujja göcsörtös vagy görbe,
Mint romok, mint szobrok áttörten lyukasan.*

*Vén mámik: könyékig tészta-baggyulában,
Sok kis özvegy, puder-hóviharban lából;
Vékonyka leánykák — csontvázuk világol,
Többnapos böjt után — megfizetett lányok.*